

תת"ע (תל אביב) 3503-08-15 - מדינת ישראל נ' בכר יוסי

תעבורה - נהיגה בשכרות

var MareMakom = "תתע (תל אביב) 3503-08-15 - מדינת ישראל נ' בכר יוסי, תק-של 2017(4),
{;p.IDHidden{display:none ;" (21/11/2017)61229
בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

21 נובמבר 2017

תת"ע 3503-08-15 מדינת ישראל נ' בכר יוסי

בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל
מאשימה

נגד

נאשם

בכר יוסי
ע"י ב"כ עו"ד אברהם מנצור

גזר דין

הנאשם הורשע לפי הודאתו בשני מקרים שונים של- נהיגה בשכרות.

בכתב האישום הראשון נמצא, כי ב-6.6.15, בשעה 03:21 הוא נהג ברכב ברחוב החשמונאים בת"א בעת היותו שיכור, בגופו נמצא ריכוז של 295 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף, העולה על הריכוז שנקבע בתקנות-בניגוד לסעיף 62(3) וסעיף 64 ב'א(3) לפקודת התעבורה.

בכתב האישום השני נאמר כך: בתאריך 19.8.17 בשעה 04:02 נהג הנאשם בשד' רוקח בתל אביב בעת היותו שיכור ובגופו נמצא ריכוז של 385 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף, העולה על הריכוז שנקבע בתקנות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה, ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה.

טיעוני התביעה

התביעה הגישה את הרשעותיו הקודמות הרבות של הנאשם. מעיון בהרשעותיו מצטיירת תמונה עגומה, לפיה לחובתו 113 הרשעות קודמות. לא זאת אף זאת, בהרשעותיו הקודמות כבר קיימת הרשעה אחת בגין נהיגה בשכרות. הנה כי כן הפעם זו הפעם השלישית בה מורשע הנאשם בגין נהיגה בשכרות. התביעה הציגה את דרך התרחשות האירועים הפעם. בתחילה ב 10.11.16- הורשע הנאשם בעבירה

של נהיגה בשכרות ("כתב האישום הראשון") ובטעונה לעונש היא הפנתה להרשעה הקודמת בעברו בנושא השכרות. מאחר ומדובר בעבירת שכרות שנייה בקשתה הייתה לעונש של מאסר-בפועל, מאחורי סורג ובריח, תוך הפניית בית המשפט לת.פ. 308/95 ורע"פ 3638/12 שם נקבע כי יש להחמיר בענישה בעבירות שכרות בדרך של מאסר ממש. למרות זאת ובסופו של יום, באותה העת, הסכימה התביעה לבחינת אפשרות לביצוע עונש המאסר בדרך של עבודות שירות. לשם כך ניתנה דחייה, לקבלת חוות דעת לבדיקת התאמתו של הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

עוד הצדדים ממתנים לקבלת חוות הדעת כאמור, נתפס הנאשם בכף, פעם נוספת, ב- 19.8.17 שעה שהוא נהג בשכרות. הנאשם הודה גם הפעם הזו-כי נהג בשכרות והורשע. אמור מעתה זו פעם שלישית בה מורשע הנאשם בנהיגה בשכרות. כאשר כאלה פני הדברים, ואף לנוכח העיתוי של האירוע האחרון בו נהג הנאשם בשכרות, הזלזול שיש בו התרסה להתחשבות המדינה בו, מבקשת עתה התביעה עונש מאסר ממשי מאחורי סורג ובריח בנוסף לפסילת רישיון נהיגה למשך 10 שנים וכך לפי המתחייב בהוראות סעיף 40 א' לפקודת התעבורה תשכ"א-1961.

טעוני הסנגור

הסנגור המלומד מפנה לתיקון 113 לחוק העונשין- הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, בדגש לסעיף 40 (ב') לחוק המדבר על עיקרון ההלימה של בית המשפט.

לטעמו בבואו של בית המשפט לאבחן את מדרג הענישה הוא חייב להתייחס אף למידת האלכוהול שנמדדה בגופו של הנהג בכל פעם ופעם. לטעמו, אין דין מדידה גבולית של 290 מיקרוגרם (כמות שנמדדה לפני 8 שנים כמופיע בהרשאותיו הקודמות) כדין מדידה שתוצאה גבוהה.

לא זאת אף זאת, לפי טעמו, אילו היה הנאשם באותה העת מבקש להחליף את סעיפי האישום לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה ב"נהיגה תחת השפעה" כי אז לנוכח הכמות הקטנה הייתה התביעה מוכנה לשנות את הסעיפים לאור הודאתו המידית בעבירות.

עוד הפנה הסנגור לשורת פסקי דין בהם הורשעו הנהגים בעבירות של נהיגה בשכרות, פעם אחר פעם, ובתי המשפט הטילו עונשים של מאסר בדרך של עבודות שירות וכך אפילו במקרה של גרם מוות ברשלנות לדוגמא:

תת"ע 4089-04-10 מדינת ישראל נ' - מוחמד טיבי : שם הורשע הנהג בשני מקרים שונים של נהיגה בשכרות יחד עם תאונת דרכים, בית המשפט הטיל על הנהג עונש של 8 חודשי מאסר על-תנאי ל- 3 שנים, ופסילה של 4 שנים מלנהוג ברכב.

פ"ל 6981-07-14 מדינת ישראל נ' - טדי נגוסה : הנאשם נהג שהוא שיכור ובגופו נמדדה כמות גבוהה של 1075 מק"ג אלכוהול לליטר נשוף, בעברו הייתה עבירת שכרות נוספת.

בית המשפט הטיל על הנאשם בסופו של יום עונש של 12 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים ופסילה של 30 חודשים. לא הוטל מאסר .

פ"ל 7272-03-16 מדינת ישראל נ' - לוי מצליח: הנאשם הודה בנהיגה בשכרות , בגופו נמצא כמות של 815 מק"ג ובהרשעותיו הקודמות היה עומד ותלוי נגדו עונש של מאסר על תנאי של 6 חודשים בר הפעלה, בית המשפט האריך את עונש המאסר על תנאי, והטיל עליו 250 שעות עבודות של"צ.

מתחם הענישה

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), נמצא כי מתחם המקסימלי ההולם לנהיגה בשכרות פעם שניה ויותר נע בין מאסר מותנה ועבודות שירות לבין מאסר ממש של 12 חודשים.

לעניין זה ראה ע"פ (חיפה) 673/06 מדינת ישראל נ' - בריק מאג'ד - שם הורשע הנאשם שנהג פעמיים בשכרות, בית המשפט המחוזי הטיל עליו 5 חודשי מאסר ממש.

בע"פ 444/08 משה יוסף נ' - מדינת ישראל : שם נידון הנאשם בגין שתי עבירות שכרות, ל 9 חודשי מאסר בפועל .

בעפ"ת 6801-09-10 מדינת ישראל נ' - יוסף ללוש החמיר בית המשפט בעבירה שלישית בשכרות והוסיף לעונשו 4 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 7002/13 דמטרי פשקוב נ' מדינת ישראל שם הטיל בית המשפט עונש מאסר של שנה אחת, על מי שנהג בשכרות גבוהה, וגרם לתאונת דרכים.

תת"ע 25426/08 מדינת ישראל נ' - דימטרי שחלביץ הנאשם הורשע בעבירת נהיגה בשכרות פעם

שלישית העונש שהוטל עליו היה של 8 חודשים מאחורי סורג ובריח.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

העבירה של נהיגה בשכרות מסכנת את חיי כל עוברי הדרך אשר נמצאים ושלא לטובתם בסמוך למקום נהיגתו של הנאשם, מי שלא נמצא במלוא חושיו עקב צריכת אלכוהול לוקה קשות ביכולתו לנהוג בצורה זהירה ובטוחה. ראה:

רע"פ 8135/07 אהוד גורן נ' - מדינת ישראל

"לא יתכן ואין חלק כי השכרות הינו אחת מאמות כל חטאת בתחום התעבורה. הנהוג שיכור מסכן לא רק את עצמו אלא את כל סביבתו בכביש ואף את הולכיי הרגל, ואין צורך להכביר במילים על כך. תופס הגה והוא שיכור- הוא מכונת מוות נעה. המחוקק נתן לכך ביטוי ברור בצורת שונות, על כן ראוי מאבקו של רשויות האכיפה להגשים את רצון המחוקק ובתי המשפט מצווים לתת לכך יד".

בע"פ 9991/08 ת"פ ירושלים מדינת ישראל נ' - אפרים פטחוב

"תפקידו של בית המשפט להעניש בחומרה את הנאשם ונהגים כמותו, בהעדר ענישה מרתיעה נחלש המאבק בתאונות הדרכים. זו משימה לאומית ויש אפקט מצטבר לכך שכל נהג ידע שאם ינהג תחת השפעת אלכוהול או סמים הוא צפוי לעונש חמור הכולל גם מאסר ולא רק פסילת רישיון הנהיגה. ענישה מחמירה ומרתיעה צריכה להיות לא רק במקרים המסתיימים בתאונת דרכים."

במקרה כאן העיתוי של העבירה הנוספת, מדבר בעד עצמו באשר לזלזול והבזז של הנאשם לציות הוראת החוק שלא לנהוג בשכרות. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי בתוך משבצת הזמן, שנועדה להכנת חוות דעת לצורך מציאת מקום לביצוע עבודות השירות, הכול כדי שלא להטיל עליו מאסר מאחורי סורג ובריא, בחר הנאשם להמשיך ולנהוג, פעם נוספת (שלישית) שעה שהוא שיכור.

בבחינת השיקולים חריגים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ראיתי לנגד עיני כי כמות האלכוהול שנמדדה בגופו לא הייתה בחריגה גבוה מהכמות הקובעת, כפי שלקחתי בחשבון את העבודה כי הנאשם הודה מיד בביצוע העבירות המיוחסות לו.

כאשר שקלתי את מכלול הנסיבות של המקרה כאן אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטיל על הנאשם קנס בסך 3000 ₪, או 90 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד 15.1.18.

2. אני פוסל את רישיונו של הנאשם ל- 5 שנים בפועל.

3. אני מטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא ולאחריהם 3 חודשי מאסר נוספים בדרך של עבודות שירות, ולפי חו"ד של שירות בתי הסוהר מיום 5.9.17.

4. אני מטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר והמאסר הוא על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בלא רישיון נהיגה, או נהיגה בשכרות, או נהיגה תחת השפעות משקאות משכרים.

באין הוראה אחרת, הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו, בתאריך 1.1.18 בשעה 10:00, בכלא ניצן או במקום אחר לפי החלטת שירות בתי הסוהר, כשהוא מצויד בתעודת זהות. על הנאשם לתאם הכניסה למאסר כולל אפשרות למיון מוקדם עם ענף המיון בשב"ס טלפון 08-9787377.

זכות הערעור תוך 45 ימים מהיום

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ח, 21 נובמבר 2017, בנוכחות הנאשם והצדדים